

ปัญหา และข้อเสนอแนะโครงการปลูกยางพันธุ์ดี

ในปัจจุบันความสนใจของเจ้าของสวนยางขนาดย่อม ที่ต้องการรับเงินสงเคราะห์จากการปลูกยางพันธุ์ดีให้ความรุนแรงมากขึ้น เนื่องมาจากยางพันธุ์พื้นเมืองมีอายุมาก จนไม่สามารถจะให้น้ำยางที่มีปริมาณมากพอได้ เป็นสิ่งจูงใจให้เจ้าของสวนยางขนาดย่อมเข้าร่วมโครงการ แต่ตัวกระตุ้นความสนใจอย่างมากคือ การได้รับเงินสงเคราะห์ เพราะในระยะแรกของการเข้าร่วมโครงการ เจ้าของสวนยางขนาดย่อมจะประสบปัญหาการขาดรายได้ซึ่งมีผลอย่างมากกับการครองชีพปัจจุบัน อนาคตของยางธรรมชาติซึ่งจะกล่าวในบทที่ ๕ อยู่ในสภาพที่ตก ซึ่งทำให้รัฐบาลพยายามเร่งโครงการปลูกยางพันธุ์ดีให้มีประสิทธิภาพ จากการศึกษาในเรื่องต้นทุนและผลประโยชน์ของการปลูกยางพันธุ์ดีนั้น พอสรุปปัญหาและข้อเสนอแนะดังนี้

ปัญหาของโครงการปลูกยางพันธุ์ดี

เจ้าของสวนยางขนาดย่อมที่เข้าร่วมโครงการปลูกยางพันธุ์ดีมุ่งเงินสงเคราะห์จากกองทุนเป็นแหล่งของรายได้ที่สำคัญ จึงมีค่าใช้จ่ายที่สวนยางหาประโยชน์จากการปลูกพืชแซมอื่นๆ หรือหาประโยชน์จากไม้ยางที่โค่นแล้ว สาเหตุที่ทำให้เจ้าของสวนยางขนาดย่อมไม่สนใจการหาประโยชน์สรุปได้ดังนี้

๑. กรณีหาประโยชน์จากไม้ยาง จากการสำรวจพบว่าส่วนใหญ่ไม้ยางที่โค่นจะเผาทิ้งหรือนำไปใช้ในครัวเรือน เนื่องมาจากการคมนาคมไม่ดี ทำให้ผู้ซื้อไม้ยางไม่สามารถจะเข้าไปซื้อหาได้
๒. กรณีการปลูกแซม เจ้าของสวนยางขนาดย่อมมีความมุ่งหมายที่จะปลูกพืชแซมใช้ในครัวเรือนมากกว่า ทำให้การใช้พื้นที่และการบำรุงรักษา ไม่ได้ได้รับความสนใจเท่าที่ควร นอกจากนี้การขาดค่าของพืชแซมที่จะให้ราคาค่าทำได้ลำบาก เพราะลักษณะของพืชแซมเป็นพืชพื้นๆ ที่มีอายุทั่วไป ทำให้ราคาที่ได้ไม่คุ้มกับต้นทุนที่จะปลูกพืชแซมให้โดยคุณภาพที่ดี

ข้อเสนอแนะโครงการปลูกยางพารา

จากการวิเคราะห์ในบทที่ ๓ พบว่ารายได้ที่จะช่วยกระตุ้นให้เจ้าของสวนยางสนใจในการปลูกยางพารา นอกจากรายได้จากเงินกองทุนแล้ว การหาประโยชน์จากไม้ยางและพืชแซมจะมีผลอย่างมากที่จะสร้างรายได้ในระยะที่เจ้าของสวนยางยังไม่สามารถจะกรีดยางพาราได้ ข้อเสนอแนะโครงการปลูกยางพาราคือดังนี้

- ๑. ส่งเสริมการขายไม้ยาง หรือนำกำไรประโยชน์จากไม้ยางพาราให้มากขึ้น ดังที่ผู้เชี่ยวชาญจากศูนย์วิจัยการยางพาราใหญ่เสนอไว้ในเรื่อง "การใช้ประโยชน์จากไม้ยางพารา" ซึ่งพอสรุปได้ดังนี้
 - พื้นที่โค่นยาง ๑ ไร่ จะได้น้ำไม้ ๑๐ ลูกบาศก์เมตร ทำเป็นไม้พื้น ๑ ลูกบาศก์เมตร ขายได้ ๕๐ บาท หรือ ๕๐๐ บาทต่อไร่ ขายทำลังไม้จะได้ ๗๐๐ บาทต่อไร่ ทำเครื่องเรือน ๒,๐๐๐ บาทต่อไร่ เยื่อกระดาษ ๓,๐๐๐ บาทต่อไร่ และสามารถใช้ทำเสาเข็มได้อีกด้วย ส่วนปัญหาทางค่านการคมนาคมนั้นทางรัฐบาลต้องเร่งปรับปรุงแก้ไขจะเป็นประโยชน์อย่างมากในแง่ของการพัฒนารายได้ของกลุ่มเกษตรกรทั้งหลาย นอกจากนี้ยังต้องทำประชาสัมพันธ์ ประโยชน์ของไม้ยางพาราให้กว้างขวาง ให้เจ้าของสวนยางได้ทราบ เพื่อจะได้ทำไม้ยางใหม่ประโยชน์มากขึ้น
 - ๒. ส่งเสริมการปลูกพืชแซม พืชแซมที่นิยมปลูกมีหลายชนิด เช่น ข้าวไร่ ข้าวโพด ถั่วลิสง ถั่วเขียว สับปะรด และกล้วย ทางรัฐบาลวางแผนในการหาตลาดพืชแซมเหล่านี้ควมค้ไปควย ถ้าปริมาณของพืชแซมเหล่านี้มากพอและมีคุณภาพดี อาจนำไปสู่การขยายอุตสาหกรรมการเกษตรด้วย
- จากข้อเสนอแนะขอ ๑ และขอ ๒ จะเป็นส่วนสนับสนุนโครงการปลูกยางพาราคือ เงินสงเคราะห์จากกองทุนไม้จำเป็นต้องเพิ่มจำนวนขึ้น การศึกษาในบทที่ ๓ จะเป็นส่วนสนับสนุนแนวความคิดนี้ ความกรณีที่ ๑ เปรียบเทียบตามทฤษฎีแล้วโดยคำนึงถึงรายได้ต่ำสุดจากการขายไม้ยาง และรายได้พืชแซม

พบว่าในระยะ ๑ - ๔ ปี เจ้าของส่วนยางขนาดย่อม จะได้ประโยชน์จากการเข้าร่วมโครงการมากขึ้น ถ้าสามารถสนับสนุนให้เพิ่มรายได้ทั้งสองประเภทข้างต้นให้มากขึ้น เจ้าของก็จะได้รับประโยชน์มากขึ้น นอกจากประโยชน์ในรูปตัวเงินแล้ว ยังเสริมสร้างทัศนคติที่ดี ในแง่การใช้ที่ดินให้เกิดประโยชน์เต็มที่ ทำให้ชาวสวนทำงานอย่างเต็มที่

๓. ปัจจัยที่น่าจะคำนึงถึง คือปริมาณน้ำยางของยางพันธุ์พื้นเมืองที่จะโค่น ควรพิจารณาว่าปริมาณน้ำยางตกต่ำมากจนถึงจุดที่จะโค่นหรือไม่ จากการศึกษาลักษณะอายุของยางที่ศูนย์วิจัยการยางพบว่า ยางจะมีอายุเพียง ๒๕ ปี เท่านั้นที่จะให้คุณภาพทางเศรษฐกิจในสภาพความเป็นจริง อายุยางถึง ๓๕ ปี ก็ยังคงทำประโยชน์ ซึ่งอาจจะเป็นผลมาจากดินในบริเวณการเพาะปลูกนั้นดี จึงนำมาปัจจัยเหล่านี้มาพิจารณาการตัดสินใจให้เงินทอนสงเคราะห์ข้อเสนอแนะข้างต้นนั้น มีลักษณะสนับสนุนให้ชาวสวนยางขนาดย่อมเข้าร่วม

โครงการปลูกยางพันธุ์ดีมากขึ้น โดยมุ่งชี้ให้เห็นผลประโยชน์ที่จะเข้าร่วมโครงการ นอกจากรายได้เงินสงเคราะห์แล้ว ถ้าได้รับการส่งเสริมการหารายได้จากไม้ยางและรายได้จากพืชแซมจะเป็นประโยชน์อย่างมากในระยะแรกของชาวสวนที่เข้าร่วมโครงการ